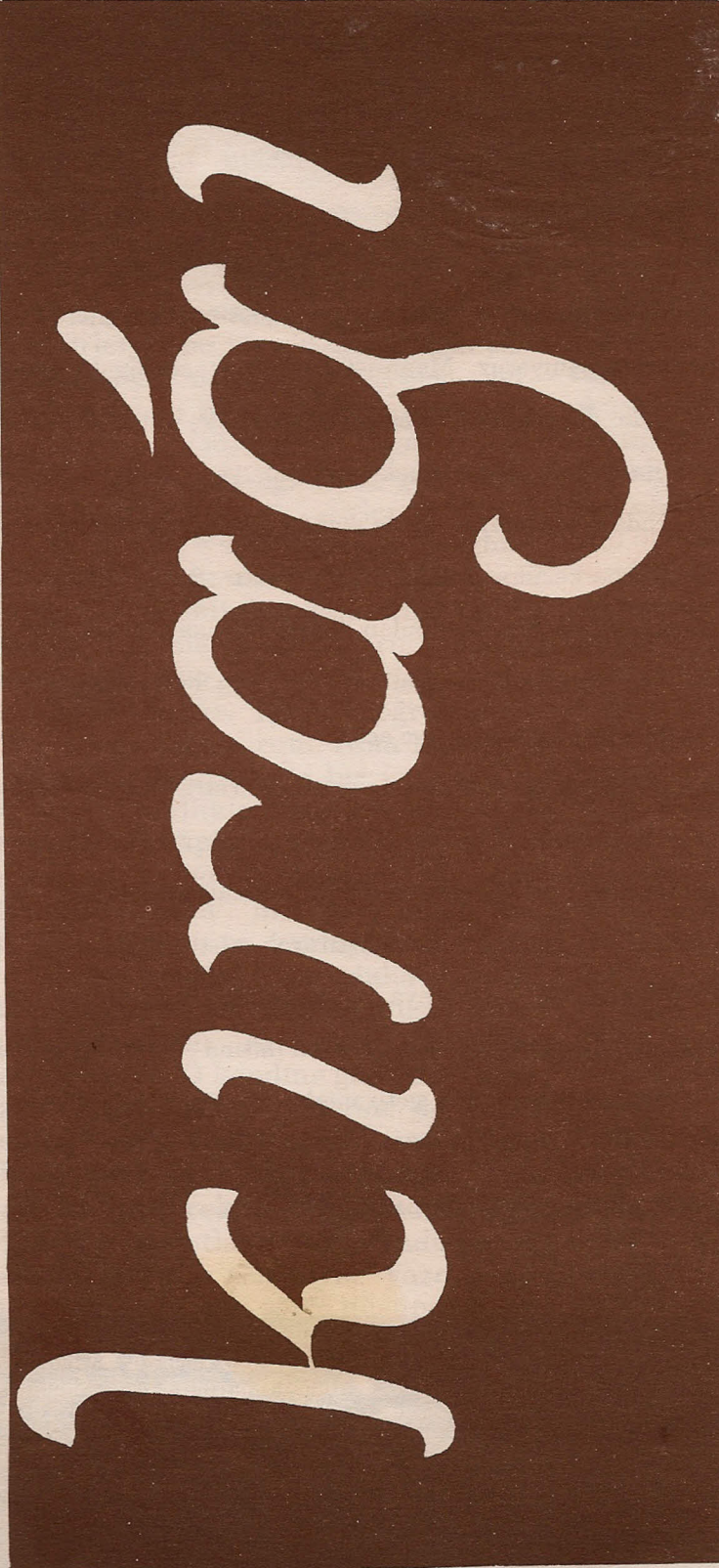

BU SAYIDA

KIRAĞI'DAN :	2
H. ALİ KASIR Vedâ	3
MUSTAFA PINARBAŞI Infaz	4
MEHMET AYCI Gökte Ayı Kiskanırım Gecedem	4
İSMAİL BİNGÖL Ve Şiir	5
HASAN EJDERHA Kaştı Kuşlar Çocukların Omuzundan	6
M.ÖKKEŞ EVREN Ürkütüyor Beni Bu Ruhsuz Şehir	6
MEHMET DURMAZ Yüreği Isıtan Kar	7
MEHMET NARLI Uçurumlar Tarihi İçin Dipnotlar	8-9
EYYÜP YÜKSEL Bir Ağut Şiir Olsam	10
AHMET YAYLA Acılar	10
CENGİZ COŞKUN Shunka Witko	11
İDRİS AYDIN Gülerek Gir Şehre	12
ERDAL NOYAN Vakit Geceye Vurdu	12
TAYYİB ATMACA Arif Ay'ı Okurken Ya da Yanan Yeri Kavralamak	13-15
Şairlerden haberler	16

Sevgili Şairler, Şiir Severler...

Kırağı şiir dergisiyle karşınızdayız. Şöyle yapacağız, böyle ses getireceğiz gibi bir iddia ile ortaya çıkmıyoruz. Amacımız Türkiye'nin şiir coğrafyasındaki yerimizi almaktır. Bu coğrafyanın genişliği veya darlığı bizim çabamız ve sizlerin teveccühü ile belirlenecektir. Hâlâ kullanılan bir kavram ile bu işe "taşra" da soyunduk. Metropollerin dergicilik üzerindeki egemenliklerinin farkındayız. Bu durumun bir haksızlık olduğunun en büyük göstergesi, metropol dergilerinin taşradan gidenler tarafından çıkarılıyor olmasıdır sanıyoruz. Maalesef Türkiye'de edebiyat dergiciliği hem sağ "İslami kesim dahil" hem sol ligde dar alanda paslaşmaya dönüşmüş durumdadır. Belli şahıs ve dergilerin, kurumların tren yoluna yatmış kutsal inekler misali yeni çıkışlara izin vermediği malumunuzdur. Amacımız dar alanda paslaşmayı, geniş alanda paslaşmaya dönüştürmek değil, İslâmi "diye" isimlendirilen kesimde herkesin sesi olmaya çalışmaktır. Bunu sağlamak için bize gelen şiir ve şiir yazılarını, yazarların etiketlerine bakmadan değerlendirmeyi amaçlayacağız. Dergimizde bize ulaşan dergilerdeki şiirleri değerlendireceğimiz bir köşenin bulunmasını amaçlıyoruz. Sövgü olmadığı müddetçe her türlü eleştiri ve tavsiyeye açığız.

Çok okura sahip olmaktansa az da olsa gerçekten şiire gönül vermiş okurlara sahip olmayı tercih ediyoruz. Bundan dolayı lütfen hatırlar için abone olmayın. Gerçekten Kırağı'ya ihtiyaç duyarsanız abone olun. Bunun yanı sıra eserlerinizi bize ulaştırarak destek olmanızı diliyoruz.

Bütün bunları yaparken sizi dünyanın çirkin yüzünden uzaklaştırarak mistik bir havaya sokmak istemiyoruz. Uluslararası örgütler gözetiminde tüm dünya coğrafyasında mazlumlara (müslim, gayri müslim) yapılan zulüm sürerken böyle bir şeyi üstlenmekten imtina ederiz. Toplumsal, ekonomik teknolojik vs. çarpıklıkları türlü şekillerde dile getirmenin de görevimiz olduğu bilincindeyiz.

Gayret bizden tevfiğ Allah'tan diyerek sizi derginizle başbaşa bırakıyoruz.

Allah'ın selamı üzerinize olsun.

KIRAĞI : Şiir Dergisi ● kırkbeşgünde bir çıkar ● Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Cengiz Coşkun ● Genel Yayın Yönetmeni: Tayyib Atmaca ●Yayın Koordinatörü: Mehmet Durmaz ● Abone Dağıtım: Ercan Sağlam ● Ramazan Evlice ● Para ile satılmaz /ağanın (alanın) eli tutulmaz. Posta Çeki Hesap Numarası : Tayyib Atmaca 507532

Okuyucusuna gönderilir. ● Gelen her mektup cevaplanır ● gönderdiğiniz her mektup için iki mektup pulu göndermeniz rica olunur ● Yazışma Adresi: Palalı Süleyman Cd. Nu: 66 Osmaniye/ADANA ● Telefonlar (322) İş: C.C: 812 4210 Ev: T.A: 812 72 56 Ev: M.D: 822 17 68 Dizgi, Montaj, Baskı: Akdeniz Ofset Matbaacılık - Tel: 814 84 59 Osmaniye

V E D A

Özürler dilenir sabah akşam dört mevsim
Kavi umutlar bağlanır töbelere
Yaramıza iner kara kefen geceler gibi sesim
Avuçlarımızda mazlum dualar karıncalanır
-Rahata vedâ

Konuk olur söyleşimize gül akşamlar
Duygularda bayram yüreklerde hüznün var
Gecelerde boy verir gümrah yasinler
Ve ihlas zırhını giyinir gider kahramanlar
-Sılaya vedâ

Dünya inatla döner Bosna -Hersek 'e teğet
Sevgi akar seveda akar can akar
Ve sen akarsın kanayan yerlerimde ey kutsallık
Bir düş erinin umutlarında bahar
-İnsana vedâ

Kurban istiyor dünya
Gül endam filinta boy taze can
Gördüğümüz zulüm kan karabasan
Sonra talik bir yazı başucumuzda okunan
"Elbaki hüvelbaki"
Ve kalanlara selam.

-Vedâya vedâ

İNFAZ

*yüreğimi göz göre astım, ibreti âlem için
henüz kanı bile kurumamış yiğit balam için
ne birgün yas tutabildim, ne açabildim ağzımı
yere - göğse astım içimi ibreti âlem için*

TALİH

*yağmur düştü, dolu düştü, kar düştü
Ali'm , talihine bombalar düştü
sorma yigidim hiç , ahvali görme
hem goradze düştü, hem mostar düştü*

ÖLÜMDEN ÖNCE

*ne rüzgarlarım var
ne de , koşup koşup yıldızlara karışan atlarım
fakat, estikçe gülüşleriniz
yanacak... ciğerim yanacak yavrularım.*

BEŞ HARF

*aldırma... üryanın kadın bilinsin
her nimetten âla, tadın bilinsin
göz, ancak serapta görür maşuk'u
bu beş harfte senin adın, bilinsin*

GÖKTE AY'I KISKANIRIM GECEDEDEN

*Hüznün hasadı var gül desen desen
yağmur gözlerinle söyle adını
korkuyorum bu dağlara gelmesen
helal sayfalara yaz ağdını
hüznün hasadı var gül desen desen*

*bir özge zamana sakla sözünü
benden önce mektupların gelmesin
yaklaşmakta zambakların düğünü
kendi dudağına değmesin sesin
bir özge zamana sakla sözünü*

*gökte ay'ı kiskanırım geceden
sebebi var böyle huysuzsam eğer
ve gurbet ve acı ve ölüm ve sen
yıldızlar seninle büyürmüş meğer
gökte ay'ı kiskanırım geceden*

VE ŞAİR

Şair... Bu dört harfli kelime telaffuz edildiğinde, akla getirdiği kişi kimdir?

Kimilerine göre o, kelimelerle oynayıp söylemek istediklerini onların vasıtalarıyla ve en kısa yoldan sunandır insanlara...Kimilerine göreyse, insanlarla paylaşamadıklarını kelimelerle paylaşan... Bölüştüğü hayalleridir, sevgileridir, ümitleri, inandıkları, acıları ve kederleridir.İdeal de vardır bunların içinde...

Şair gönlüyle konuşandır daha çok... Kellam diliyle anlatamadıklarını gönül diliyle anlatan hal ehli insandır.Ya da öyle olmalıdır. Bu anlatımın zahirdeki yardımcısı ise kelimelerdir...

Şair, hayalleri, düşünceleri, diğer insanlara göre daha değişik, daha engin olan kişi... Satıhtakini görmekle yetinmeyen... Derine ve öze inen...İnmek azim ve kararında olan... Bunun için habire çabalayan... İçindeki içindekini çözmeye çalışan, kelimelere hayatıyet kazandıran kişi...

Şair ufku geniş olandır. Herkes bakar ama , şair daha deruni bakar.

Bakmalıdır da... Nesnenin görünen yüzü yanında, görünmeyen yüzünü de muhayyilesinde şekillendirebilen ve mısralara döken... İşte şair...

Şair... Duyan, hisseden ve sezinleyen... Dürüst, vakarlı ve ümit verendir.

Ümitsizlik kimseye yakışmadığı gibi şaire de yakışmaz. O mısralarla insanları sevgiye, merhamete ve şefkate doğru yönlendirirken,duygulandırırken, okuyana hayat karşısında bir mücadele fikri de aşılayandır aynı zamanda...

Olaylar ve insanlar önündeki tavrı, akıldan çok gönlünün tasarrufu altındadır. Çünkü , "Gönül Çalap'ın tahtı" dır. Yani yüce gönüllü olmalıdır şair...

Şair için mısralar en yakın dosttan daha ileri bir dostturlar. İnsanlardan daha iyi anlar mısralar O'nu... O da bunun için tercih etmiştir zaten mısraların dostluğunu...

Şair ilkeli insandır. Bir başka söyleyişle düşünen insan... Çünkü ilkeli olmak, düşünmeyi, düşünmek ise okumayı gerektirir. Öyleyse şair okuyandır. Ve her zaman yazan...

Şair kimdir sorusuna bir cevapta, yine bir şairden... Yahya Akengin'den..."Her çalkantının sonunda bir durulma vardır. Şairlerin şiir kozasını sessizce örmeleri, geleceğin gönüllerine iplikten örgüler hazırlamaktır."

Yani... Yanisi şu...

"Şair kendini bu güne bakarak değil, geleceğe bakarak yönlendirir. Ve gelecek daima ümit doludur. Bu gerçeği yitirmek şiiri de yitirmek olur.

'Şair öldü' diyenlere ben , geleceği peşinen mahkum etmiş gözüyle bakmışımdır."

" Ve şiir..."de buluşmak üzere...

KAÇTI KUŞLAR ÇOCUKLARIN OMUZUNDAN

*Pınar kurudu çınarların gölgesinde
Yelesinde rüzgarların yarıştığı atlar
Haramilerin elinde*

*Kaçtı kuşlar çocukların omuzundan
Yapayalnız gönlü annelerin
İkinci hasbihalini bekleyen ihtiyarlar
Duyarlar bekledikleri sesleri belki
Yalnızlık onların, onlar yalnızlığın malı
Dayanmalı yanmayı bilenler
Gülen bebeklerin güneşine.*

*Korkma sokakların soğuk karnından
Ardından bakan cinler isterse gülümsesin
Ayna soylu kızların kirpikleri
Yerleri süpürürken sevindiler
Kahrına kahreden ihtiyarlar
Kahr nedir bildiler.*

*Kaydı düşülmeliydi nice açılmadık kapıların
Bir hançerin yorumu
Harcı değil korkakların.*

*Tarlalar öksüz, tarlalar yetim
Gelip de çiftçiler tohum saçmadı
Göçmedi beyler, topladı da çadırlarını
Binlerce yürekde binlerce kapı zorlandı
Yoruldu kapılar kimsecikler açmadı
Kaçtı nice erim diyenler, yıkıldı cümle kaleler
Anneler, şairler, deliler ve çocuklar kaçmadı.*

M. Ökkeş EVREN

ÜRKÜTÜYOR BENİ BU RUHSUZ ŞEHİR

*Üstüme abanır beton yığınlar
Kaldırım taşları yolumu keser
Canavar ağızlı fabrikaların
Her sabah dumanı yüzüme tüter*

*Ürkütüyor beni bu ruhsuz şehir
Değerler kaybolmuş, herşey pazarlık
Burada insanlar yaşayan ölü
Caddeler sokaklar toplu mezarlık*

*Serçeler konacak bir dal bulamaz
Bu şehrin üstünden uçup giderler
Kristal vazoya mahkum çiçekler
Bir avuç güneşe gıpta ederler*

*Kaçmak istiyorum ben bu şehirden
Gökkuşağı rengi umutlarımla
Gidiyorum işte maviliklere
Gözü yağmur yüklü bulutlarımla*

YÜREĞİ ISITAN KAR

Karac'oğlan'a

Göknar gölgesinden gönül uçurdum
Aşar gider bir maralın ardından
Serin pınarlardan sevgi içirdim
Ölürüm ben o dağların derdinden

"Dağlara taşlara seni sorayım
İzin ver hey ağam ben de varayım."

Çiçekten çiçeğe konan bir buğu
Gezdiğin her yerde aşk bereketi
Bulaklar başında bir akça kuğu
Sularından sızan aşkın şerbeti

"Keklik konar o bulaklar üstüne...
Mestine de deli gönül mestine"

Bakır Dağlarında ceren süzülür
Feke'de sevdâya tutuldum aman
Tapan yaylasında bağlar bozulur
Toroslar kalbimde vurur her zaman

Şehre indim güller güle benzemez
"Dilleri var, bizim dile benzemez"

Ardı sıra yola gönül dökülür
"Akça kızlar göç edince yurdundan.."
Bu , bir aşktır, bilmem nasıl çekilir
Haber alır, kuşlarından kurdundan

Sürat çağındayız, bozduk devrânı
"Karac'oğlan geçti güzel kervanı"

Her nefeste saldın aşk kokusunu
Güneş , çam dalıyla şakalaşırken
Duydum gönlündeki aşk yakısını
Söyledi üstüne bastığın diken

Halin sorar oldum dala, gazele
"Sabahtan uğradım ben bir güzele"

Zirveye koymalı Türkmen kuşunu
Karaca'ma bu ovalar dar gelir
Zehir olsa yer de sevgi aşını
Ancak altın kafes ona âr gelir

Sevgisiz menzile varılmaz imiş
"Sevene zor sual sorulmaz imiş"

Ben de bir âşığım içim yanıyor
Şaşıp kalmışım güller içinde
Diken battı hala kalbim kanıyor
Bir sıcacık korum küller içinde

Her güzelde O'nun sırrını yokla
"Karac'oğlan der ki ; olalım Hak'la"

Sevdadır sazından saçılan ıtır
Elvân elvân kokun tutar cihânı
Düldül'ün karı da yürek ısıtır
Gel birlikte uçuralım şahanı

Sunalım sevgiyi hep diyâr diyâr
Benim Hak'tan gayri
sevdiğim mi var"?

UÇURUMLAR TARİHİ İÇİN DİPNOTLAR

I

*Tarih bir şarkıdır
sûz-i dilâra bir abdülhamit
senfonik reşit paşa
londra'da namık kemal
çırağanda suavîdir
yani fikr-i terakkinin
marazî saltanatı
menkıbevî bir segâhın
yoktur artık mümkünatı*

*yüzükoyun düşer devran
mağrur ve biraz mahçup
mahçup mu acaba cinnetlere müsavî
olan mebusanda ittihat ve terakkî*

ŞAİRİN DİPNOTU

*kendini boğan bir deniz için
yaşanacak iklim yoksa
suların raksından korkarım
ki bir şadırvan
celsesiz mahkum edilen bir aşk için
vurmuşsa kendini telaşa
hüznün avlusuna açılan
çinili bir kapının
eşiğine kapanırım.*

II

*en uzun gözlerini yakarak
geceyi kolaçan eder
yüreksiz bir şehir dilberi
körelmiş şehvetiyle yorgun
çingiraklı elleri*

*seferî bir çıban mıdır gövdesinde dünyanın
kalbi kırılmış sonsuz terakki
tohumunda ölüm barındıran şehir dilberi
musluğundan kan akan bir zulümdür eseri*

*Bu kuyudan su mu çıkar levendim
lıkır lıkır ölüm akıyor suya
talandır yurt edinmiştir cinneti
muhtevası pusuya düşürülmüş
bir millettir şimdi gecenin sakinleri*

*şimdi aşk fena bir yanılgıdır
cehennemî atların toynaklarında
tuğrası silinmiş geveze bir fermanıdır.*

III

*bir kahrın bestesidir Karlofça'dan dönen atlar
dalgın denizlerde boğulan kirpik ordusu
yekinmiştir vezir yekinmiştir sultan
Ufukta görülmüştür lâkin mondros korkusu*

*zehirli bir telaşa müptelâdır
yakılan sevdaların hovarda isyanı
o sevdalar ki kılıcın kabzasında ifrit
ucunda münzevî
o isyanlar ki hovardadır serhoştur
kitabı ters tutan ümmî*

*hanidir gül tutan elleri ıslahatın
bir meşru aldanış mıdır ferman
hani neresindedir maslahatın
adına kurbanlar verilen cumhur
meçhûl ile malul oldu ati-yi terakkî
bu menem gövdedir ki kanarken bile uyur*

*hükmü ikame edilmez bir kadıdır İstanbul
Ankara bir gölgenin ateşli sevdalısı*

Eyyüp YÜKSEL

BİR AVUÇ ŞİİR OLSAM

*Bir avuç şiir olsam
Her şey bitti denilen anda*

*Bir avuç şiir olsam
Gözbebeklerinden akarak
Kurumuş yürekleri yeniden yeşertsem
Sonsuz sevdalar anısına
Mecnun'a Leyla adlı bir şiir sunsam*

*Bir avuç şiir olsam
Yiğit erlere kâse kâse sunulan
Mekke'de çağıldayıp
Kerbela'ya akan kanlar anısına
Dize dize şehadet adlı bir şiir olsam*

*Bir avuç şiir olsam
Zalimin zulmüne inat
Merhamet pınarlarına dönüşsem
Bitmeyen acılar anısına
Haccac'a ölüm adlı bir şiir vursam*

*Bir avuç şiir olsam
İsyân kapılarına dayanarak
İşret meclislerine haykıran
Adalet yüklü yürekler anısına
Patrona Halil'e kıyam adlı bir şiir sunsam*

*Bir avuç şiir olsam
Saba rüzgarıyla sevgiliye sunulan
Öpsün diye ellerini
Asırlardır süren sessizlik anısına
Rasul'e hasret adlı bir şiir sunsam*

*Bir avuç şiir olsam
Her şey bitti denilen anda.*

Ahmet YAYLA

ACILAR

*Kimler sildi zamanı ilk ve son arasından
Yâr sandım, sırlarımı kimler götürdü kimler
Göğsümden acıların sonsuza düştü izi
Ardından sürüklendi, hayatlar ve ölümler*

*En uzun geceleri atamadım bağrımdan
Gün gün gözbebeğimi meçhûle çiğnettiler
Ah yolların sonundan yokluklar döner geri
Arama çığlıkları, çığlığı tükettiller*

SHUNKA WITKO*

*Sana kendimin uzağından sesleniyorum
Resmi tarih yazıcılarının diliyle
Önce fesi sonra şapkayı belliyorum
Jön ve ittihat ve terakki biliyorum
Titreyen ellerimle perdeyi aralarken
Aynalardan görülür parlak cesetler aksi
Defalarca gerilir güzelleşir deriler*

*Efendim estetik efendim
Güler yüzlü sempatik efendim
Güzelleştim makineleştim
Mutlu oldum çok tükettim
Silindir şapkayı ödünç ver
Bir kerecik giyeyim.*

*Sana insanların uzağından sesleniyorum
Özgür ve haklı metropol bireyleri aşkına
Oltamı sallıyorum ve okyanus geliyor
Sesimin peşinden gidemiyorum ... ama...
Ve oradan sesleniyor ALİA
Oralardan biryerlerden çığlıklar yükseliyor
Filistin, Filipin, Keşmir ve Bosna
Nagazaki, Çernobil ve Hiroşima*

*Efendim uygar efendim
Düğmelerimi ilikledim
Emirlerini ikiletmedim
Yardım etsek mazlumlara
Uydundan link hattı versen
Duyursam tüm dünyaya*

*Sana orman kanunlarının bile uzağından sesleniyorum
Aslan katliamından yok olmuş ceylan nesli görmedim
Efendim bana yeni izmler alıyor
Az biraz oportünizm
Bol bol insan hakları
Bu bağlamda liberal oluyorum
Free oluyorum kırıyorum prangaları*

*Efendim nükleer efendim
Gerçek değil reel efendim
İzin ver lacillerimi giyeyim
Colanı içeyim hot-dog yiyeyim
Ortak olayım pazarına gireyim*

EFENDİM !

.....
EFENDİM ?

.....
Sana esfel-i safilinden sesleniyorum

**Enayi köpek : Beyazlara inanıp onlarla işbirliği yaptığı için
Kızıldereliler tarafından bu isimle anılan Kızılderili reisi*

İdris AYDIN

GÜLEREK GİR ŞEHRE

*Gülerek gir şehre
Çocukları ve çiçekleri
Bırakmayalım kollarına yalnızlığın*

*İçimizde uğultusu uçurumların
Hoyrat ellere düşmüştür sevdalar
Modern çağ masalları
Yetmez anlatmaya çoğalan gurbetleri*

*Vakit yok
Çıkart nereye koydunsa yüreğini
Yağmurlar yağmadan gün doğmadan
Düşmeli yollara yollara*

*Tut elimden, analar
Ağlamasınlar artık
Ak yaşmaklarda
Hüzünler açmasın
Gülerek gir şehre...*

Erdal NOYAN

VAKİT GECEYE VURDU

*Yağmurun sesi gelir, vakit geceye vurdu
Şehir yine günahın ikliminde boğulur
Hayatın şifresini bir toz zerresi sordu
Bize düşer sonunda bilmeceyi çözmek de,
Müjdeler bekleyene hüznün sunup üzme de!*

*Bölüşmek melhemiyle tamire yalnızlığı
Var mı pay üleşecek bu gece çilemizden
Suç saymam bu sofradan yapılan hırsızlığı.
Sen de sarıp sarmala üşüyen yıldızları
Hedefe yöneltelim bu sahipsiz hızları...*

*Ey rüzgar, sars hırpala, kendimize gelelim
Uyku, sen de infazı bu gecelik erte
Yorgunluğu keskin bir inat ile yenelim...
Sabaha hür ve çetin çıkmak emelindeyiz.
Harçla karılmak için ümit temelindeyiz.*

ARİF AY'I OKURKEN VEYA YANAN YERİ KAVRALAMAK

Taşrada olmamız hasebiyle metropollerde çıkan edebiyat dergilerini pek takip etme imkanımız olmadı. Güneysu'da yayın yönetmeni olduğum zamanlarda ise yayın politikasını beğendiğim dergiler arasında Kayıtlar'ın ayrı bir yeri oldu. Gerek dergi yöneticisinin gerekse benim ihmallerim sonucu dergiyi 29.ncu sayıdan itibaren takip etmeye başladım. Bu zamana kadar her sayıda kendimi bulduğum ve seyerek defalarca okuduğum ikiden fazla şiir yayınlanmadı. Benim için beğenebileceğim bir şiirin dahi çıkması yetti. Bu demektir ki Kayıtlar'ı takip eden her şairin beğenip zevkle okuyacağı bir şiir mutlaka vardır. Özellikle nesirler daha çok hoşuma gidiyor. Kayıtlar'a yeni yeni ısınıyorum ve takip etmekte olduğum üçüncü sayı (31. sayı) da ilgim birden bire Arif Ay'da odaklanıyor. Bu güne kadar Arif Ay'ın sadece "Dosyalar"ını okudum. Bazı dergilerde şiirlerini ve Güneysu'da röportajını inceleme imkanı buldum. Diğer kitaplarını elde etme imkanım olmadı "Dosyalar"ında

ve yayınladığımız röportajında onun "güzel insan"olduğuna kanaat getirdim. Arif Ay'ı "okurken" daha dikkatli olmam gerektiğine inandım. İnsan olarak sorumluluktan kaçmak nefsimize hoş gelir oysaki hiç bir insana sorumsuzluk yüklenmemiştir. Ay, gençlerin şiirlerinin üzerinde durulmadığından yakınıyor ve bu sorumluluğu üstlenmeyi görev biliyor. "Gerçekte, meselenin aslı işin üste kalma meselesi değildir bence. Bu sorumluluk duyma olayıdır aslında" diyor. Bir yerde şiir eleştirmeyeceğinisöylerken,diğer taraftan"Bunca yıl şiirle uğraşmış biri olarak, deneyimlerimden hareketle 'şiir'le şiir olmayı ayırt etmeye çalışacağım. Bir bakıma şiirine değindiğim şairle şiiri üzerinde birlikte

düşünme yolları arayacağım. Yanılma payımı her zaman açık tutuyorum." derken bana göre şiirleri eleştireceğini üstü kapalı da olsa söylüyor. Süleyman Çelik'in "Cevher" şiirini okurken, Ay'ın beğenmiş olduğu "benim şiirim cevherdir" dizesini okur okumaz, Çelik'in şiire böyle başlamasını yadırgadım. Şiirin gerçekten cevher olup olmadığını cevherden anlayanlar söylemeliydi. Gerçekten cevher olan şiirler şairin kalıcı şiirleridir. Aynı sayıda Ali Emre'nin "Sesini yalnızlığımıza kuşanıyorum" dizesinde de Arif Ay gibi düşündüm. Yine aynı sayıda Ay'ın üzerinde durduğu Tamer Saka'nın ve Gıyasettin Ekici'nin dizelerin de takıldım.

Kayıtlar'ın 32. sayısında Arif Ay'ın daha önceki kılı kırk yararcasına titizliğini göremiyoruz. Özellikle İsmail Karakurt'un "Simurg"u ve İlkay Adalı'nın "Kıyıdağ Ağaç'taki şiirler verdiğim örnekler ayarındadır demeye getiriyor. Oysa aynı titizliği bu iki kitap için de göstermeliydi. Şurası güzel, şurası şöyle, şurasını daha çok beğendim vs. gibi demeliydi. Kayıtlar'ın 33. sayısında Hıdır Toraman'ın uzun soluklu "Hayatımı karalayan metinler" şiirinde, şiirde çokça geçen "tanrılar" sözcüğüne ben de takılmıştım. Hatta bir arkadaşla üzerinde tartışmıştık. Ayrıca şiirin 5. kıtasının son dizesi: "olarak ağızda bir orman gülü" hem diğer dizelerdeki akışı bozuyor, hem de havada kalmış bir dize. Gerçi Hıdır Toraman Yediiklim'de bunun hesabını vermeye çalışmış ama ben böyle düşündüm, bu benim doğrum. Kayıtlar'ın aynı sayısında Yüksel Peker'in de "Şöyle bir silkelenip yürüsek altmışmilyon mısrasına takıldım" Belki Peker, bu mısrayı iyi niyetle söylemiş ama resmi "ideoloji"istatistiklerinin ülkemizin yüzde doksando kuzunu müslüman göstermesi gibi tutarsız bir yaklaşımı, tutarlı göstermeye

çalışması pek hoş değil. Arif Ay, Peker'in "Son dua" şiirine değinirken, Bosna için yazılan en güzel bir şiirin bile oradaki trajediyi yansıtamayacağını vurugulamaya çalışıyor. Peker ise, bundan hayli alınmışa benziyor. Yediiklim'in 43. sayısında kendisini savunmaya çalıştığı "iyi şiir,kötü şiir"de: Biryandan Arif Ay'ın düşüncelerine katılırken, diğer yandan " bu trajedinin gerçek şiirini yazabilecek olan ancak büyük şairdir ve günümüzde Türkiyede üstad Sezai Karakoç'un dışında bunu gerçekleştirebilecek bir şair tanımıyorum ben." diye kendisini savunmaya çalışıyor. Oysaki Ay, Bosna dramının şiirle anlatılamayacak kadar vahim olduğunu söylemek istiyor. Nasıl ki, Endülüs'ün müslümanların elinden çıkmasını "Endülüs'e Ağıt" şiirinin coğrafyası içinde düşünemezsek Bosna dramını da şiirin coğrafyası içinde düşünemeyiz. Yani demem şu ki: Acizliğin şiirle çerçevenemeyeceğini söylemek istiyor Arif Ay. Peker, Ay'ın metoduyla, Ay'ın şiirlerini şiir mi değil mi anlamında irdeliyor. Sanki daha önce kalede kendisi varmışta, yer değiştirilmiş gibi kendine göre Arif Ay'a gol atmaya çalışıyor. Oysa Arif Ay, Peker'in şiirine yaklaşıırken hiçte öyle bir düşünceye sahip değil. Kendisi bu işi daha iyi biliyor da neden Arif Ay'ın bu sorumluluğunu üzerine almaz. Peker, Arif Ay'ın şiirlerinde Sezai Karakoç'un "ses"inin dolaştığını kendine göre tespit ettiğine göre, başkalarının şiirlerini de okurken , ikide bir şapkasını çıkartıp tanıdık dostlarına selam verebilir. Hem Arif Ay, şiirle "Bosna"yı kurtaracak güçte olsa bırakın çıkan tüm kitaplarını kendisini bile feda eder. Arif Ay'ın şu evrensel tespiti de hoşuma gitti: "Şair önüne gelen her sözcüğü pat diye koyamaz şiirine. Koyarsa, koyduğu sözcüğün hakkını vermek zorundadır."Yediiklim'in aynı sayısında (43.sayı) Yasin Doğru, "Titiz bir okur olarak yazar", başlıklı yazısında Arif

Ay'ın Kayıtlardaki yazıları üzerine düşüncelerini belirtiyor. Yasin Doğru , bağırmadan, kızmadan, müslümana yakışır şekilde "Gülistan bahçeniz" mısrasının hesabını veriyor. Gerek yazarlar yazdıklarını yayın organlarına gönderirken, gerekse yayın organları yayınlarken tashih üzerinde titizlikle durmuyor. Hele yazar, yazdığını kontrol etmeden gönderirse başına ne işler açıyor. Kayıtlar'ın 34. sayısında Erdal Noyan'ın "Gökyüzü kartallara mahsustur" şiirinde, Arif Ay'ın takıldığı "mahbub" sözcüğüne takıldım. Erdal Noyan ile karşılaştığımızda aynı sözcüğün mahbub değilde mahsus olduğunu söyleyerek Yediiklim'in dizgisinden kaynaklandığını söyledi. Kendisinin gönderirken hataya düşebileceğini söyledim. Üşenmeden gönderdiği şiirin kendisinde kalan nüshasına baktığımızda hatanın kendisinden kaynaklandığını gördük. Ama aynı dördülgün 3. mısrası "Mutlaka izi kalmalı bu an'ın"derken de "izi" sözcüğünün tashih hatası yüzünden "iki" olarak çıkması yukarıdaki mısrayı anlamsızlaştırıyor, bu da Arif Ay'ın gözünden kaçmış olmalı. Bizim Çukurovada bir söylem var "Abdal yanan yerini kavrılar" diye. Arif Ay, "Okurken" de dört şiir kitabına değindi. Dört kitaptan en büyük ikramiye bana çıktı. Üç kitapta şairlerin şiirlerindeki güzellikler ön plana çıktı. Arif Ay, üç kitabı tanıtmış , sıra bana gelince de eleştirmiş. İlk kitabı çıkarttığımda lise son sınıftaydım. Keşke elimde o kitaptan olsaydı da Arif Ay'a gönderseydim. Hiç olmazsa iki kitap arasında bir mukayese yapma imkanına sahip olurdu. Öncelikle şunu söylemek istiyorum : Üç beş yıldan beri şiiri tanımaya, yakalamaya çalışıyorum. Müslüman şairlerin kitaplarını okumamada bu yıllarda oldu

Ay," Her şair kendi şiirini merkez alır." diyor, doğrudur. edebiyat Dergisini, Maveray'ı, daha doğrusu islami kesimde çıkan edebiyat derilerini tanımadan müslüman şairler arasında yer bulmaya, çalışmamda doğru olmazdı. Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, karmaşık bir düşünceden soyutlanmaya başladığım bir zamanda yayınlanan 2. kitabım. Arif Ay'ın "...daki şiirlerde beni sarmadı. Bunu bir olumsuzluk, bir umutsuzluk, olsun diye söylemiyorum." demesi okuyucuya şartlı bir bakış açısı getiriyor. Bir kaç şiirde halk tarzı şiir havasını genele yaymasıyla daha sonraki fikirlerini bu bina üzerine inşa ediyor. Beğendiği dizelerden örnek vermesine rağmen beğenmediği yerlerde 96 bahsetmiyor. Günümüz şiirine atlayabileceğimi söylediği halde güzel mısralar olarak "halk tarzı" şiirlerden örnek vermesi çelişkiye sebep oluyor. "Yağmur yağar kirpiklerin ıslanır/Gönül anılara varıp yaslanır" kitabımdan aldığı bu iki mısradaki kirpiklerin "kirpiklerim" olarak yazılmış. Bunlar Ay'ın fikirlerine katılmadığım yerler. Kendi doğrusunada ayrıca saygı duyuyorum. Ama halk şiiri ve serbest şiir arasında bir yerlerde olduğumu, özellikle tarihi eski şiirlerimdeki kalıplaşmışlığı tesbit etmesi de kayda değer bir tesbit. Ay, kayıtlardaki daha ilk yazısında tesbitlerinin doğru ve yanlış olabileceğini her zaman hesaba kattı, daha doğrusu bu işi yaparken sorumluluğu üstlenerek bu işe soyundu. Art niyeli olduğuna inanmıyorum. O kendine göre, doğru bildiğine doğru yanlış bildiğine de yanlış dedi. "Abdal yanan yerini kavrılar" dedi ya Arif Ay'ın benim kitabım hakkında ki düşüncelerini ilk okuduğumda ertesi gün Kayıtlar'a veya kendisine bir mektup yazayım sen şöyle yazmışsın, onun aslı şöyle, sen şöyle düşünmüşsün, düşüncen yanlış vs. gibi düşüncelerimi yazmakla yazmamak arasında iki hafta düşündüm. Ama sonunda kalbimin sesini dinleyerek vazgeçtim. Hiç kimse, hiç kimse gibi düşünmek zorunda değil. Hiç bir şair bir başkasının düşündüğü gibi de yazmak zorunda değil. Kendimize dost seçtiğimiz insanları bir gö-

zönüne getirelim, o insanda kendi hasletlerimize yakın hasletleri bulabilirsek o insanla daha yakın dost oluruz. Bunu şiire uyarladığımızda, bizim duygu ve düşüncelerimizi ve bizim düşünebileceğimiz şekilde söyleyen birisinin söyledikleri/yazdıkları daha fazla ilgimizi çeker. Şiiri algılama bir frekans işidir. Önemli olan yazdığınızla sizi her frekans çekiyor mu? O zaman kalıcı şiirler yazmışsınızdır. Bunu örnekleyecek olursak: Sezai Karakoç'un Mona Roza'sı, Bahaettin Karakoç'un "Yuvaya dönüş türküsü, Kar Sesi" Cahit Zarifoğlu'nun "Stad"ı, Necip Fazıl'ın "Sakarya'sı, Zindandan Mehmet'e Mektup"u vs. Bu ve benzeri şiirleri zevkle okuyan şairlerin frekansları birbirine yakın, bunların dışındakilerin ise yakın değildir. Yakın olmaması da normaldir. Son olarak diyeceğim şu ki: insan ve islam olarak sorumluluğumuzu bilmek zorundayız. Ama bu sorumluluğumuzu yerine getirirken, hiç birimiz isteyerek sorumsuzluk yapmayız, yaparsak samimiyetimizin altında, maskeli olduğumuz ortaya çıkar. Hıdır Toraman kardeşim, kendi doğrularıya kendini savunmaya çalışmış Kayıtlar 36. sayıda. Yüksel Peker'de aynı şekilde Yediiklim 43. sayıda kendini savunmaya çalışmış. Daha önce de söyledim, Arif Ay'ın birilerine gol atmak için öyle bir "sorumluluk" yüklendiğini zannetmiyorum. Bize doğruları almak yanlışlarını, kendisine bırakmak düşer, zaten kendisi de öyle diyor. Bana kalırsa Hıdır Toraman ve Yüksel Peker, sinirle kalktılar o sinirle penaltı noktasına topu diktiler. Kasım ayı içerisinde Ankara'ya gittiğimde edebiyat çevrelerinde; Arif Ay'a şöyle demişler, böyle demişler gibi sözlere ve aynı zamanda Ay, seni şöyle doğramış, böyle kıyma yapmış gibi hitaplara muhatap oldum. Ne Arif Ay'ın elinde Zülfikar var, ne de müslümanlar bu kılıçtan korkuyorlar. Ya biz bu işi Arif Ay'dan daha iyi yaparız deyip ortaya çıkmalıyız, ya da sorumluluk yüklenen insanları sorumsuzlukla suçlamamalıyız. İnşallah başkaları yanan yerlerini kavramaz!..

9.12.1993

ŞAİRLERDEN HABERLER

Bahaettin Karakoç

Yaşını 63'de durdurduğunu sakal bırakarak hac görevini yerine getireceğini söyledi.

Şaban Abak

Belediye ve yayıncılık serüveni devam ediyor, en son Bahçelievler belediyesinde çalıştığı rivayetler arasında.

M.Ali Zengin

Konya seferleri yüzünden İkinci Yazıları'na pek zaman ayıramıyor.

Mevlana İdris Zengin

21 Ocak 1994'de evlenmiş olması gerekiyor.

Tayyib Atmaca

32 yaşından sonra 657'lik oldu

Adem Konan

Top oynarken kolunu kırdı; ayağı kırılıyorsa bari "bibim"e evde yoldaş olurdu

Cengiz Coşkun

Bu günlerde bebek patikleri beğeniyor.

Sezai Karakoç

Mona Roza'yı bastıracağı rivayeti gündemini koruyor.

Erdem Beyazıt

ANAP serüveninden sonra sesi soluğu pek çıkmıyor. 1 yaşında olması gereken oğlunun adı Ökkeş...

Hüseyin Atlansoy

Hâlâ kayıp

Mehmet Şeker

Huzur buldu (TGRT FM)'e girdi.

Müştehir Karakaya

Kardelen kapandığı için sigarayı günde üç pakete çıkartmış olabilir.

Nazir Akalın

Hâlâ bir üniversiteye kapak atamadı (torpil mi gerekiyor ne!).

Erdal Noyan

Yargıtayda dosyaların altında kaldı, bir tarafı kırılmış olmasın.

Mehmet Aycı

Kendinden haberi yok bizim ne haberimiz olsun (mecnun).

Mehmet Turan

Afşin'de Hurman çayında alabalık üretme istasyonu projesi için İzmir'de kurs görüyor.

Ahmet Yayla

Beşikdüzü'nde yalnızları oynuyor.

Hasan Akçay

Askerliği bitti mi bitmedi mi bilmiyoruz.

Mustafa Pınarbaşı

Hollanda'da da okuyamadı. "fabrikada tütün sar"maya devam ediyor.

M.Fatih Köksal

Pastırmacılığa daha fazla dayanamayıp Kayseri'ye tayin yaptırdı.

Mehmet Durmaz

Üniversite adayları için kitap hazırlığı içinde (ne zaman şiir hazırlığı içinde olacaksa).